

EV. S. MATOUŠE 27. 28. EV. S. MARKA 1.
66. A oni šedše, osadili hrob
stražnými, * zabezpečivše kámen.
*Dan.8,17.

KAPITOLA 28.

Jistoty vzkrášení Kristova vs, a svěření
jedné části úřadu apoštolského.

Na skonání pak soboty, když již
svítalo na první den toho téhodně,
přišla Maria Magdaléna, a druhá
Maria, aby pohledly na hrob.
2. A aj, země třesení stalo se
veliké. Nebo * anděl Páně sstou-
piv s nebe a přistoupiv, odvalil
kámen ode dveří, a posadil se na
něm.
3. A byl oblíben jeho jako blesk,
a roucho jeho bílé jako sníh.
4. A pro strach jeho zděsili se
stražní, a učinění jsou jako mrtví.
5. I odpověděl anděl, řekl že-
nám: Nebojte se vy, neboť vím,
že Ježíše ukřižovaného hledáte.
6. Neníť ho tuto; nebo vstalť jest,
jakož * předpověděl. Podtě, vizte
místo, kdež ležel Pán.
*Lk.24,40; 16,21; 17,23.

7. A rychle jdouce, povězte učed-
níkům jeho, že vstal z mrtvých.
A aj, předchází vás do Galilee,
tam jej uvidíte. Aj, pověděl jsem
vám. I všedše rychle z hrobu s
bázní a s radostí velikou, běžely,
aby učedníkům jeho zvěstovaly.
9. Když pak šly zvěstovati učed-
níkům jeho, aj, Ježíš * poikal se
s nimi, rka: Zdrávy buďte. A ony
přistoupivše, chopily se noh jeho,
a klaněly se jemu.
*Mark.16,9. Jan 20,14.

10. Tedy dí jim Ježíš: Nebojtež
se, jděte, zvěstujte bratřím svým,
ať jdou do Galilee, a tamť mne
užří.
11. Když pak ony odešly, aj, ně-
kteří z stráže přišedše do města,
oznámili předním kněžím všecko,
co se stalo.
12. Kterifito shromáždívše se s
staršími, a uradivše se, mnoho
peněz dali žoldněřům,
13. Rkouce: Pravte, že učedníci
jeho nočné přišedše, ukradli jej,
když jsme my spali.
14. A uslyší-liť o tom hejtman,
mýř ho spokojíme, a vás bezpečny
učiníme.
15. A oni vzavše peníze, učinili,
jakž naučení byli. I rozhlááno jest
slovo to u Židů až do dnešního
dne.
16. Jedenácte pak * učedníků šli
do Galilee na horu, kdež jim byl
uložil Ježíš.
*Lk.24,35; 28,17; 28,18; 28,19.

17. A utřevše ho, klaněli * se je-
mu. Ale někteří pochybovali.
*Lk.24,38.

18. A přistoupiv Ježíš, mluvil jim,
rka: Dána * jest mi všeliká moc
na nebi i na zemi.
*Lk.11,27; 2,8; 10,19; 12,32.

19. Protož * jdouce, učte všecky
národy, křtíce je ve jméno Otce
i Syna i Duchu svatého.
*Mark.16,15. Lk.24,47. Jan 3,16.

20. Učíte je zachovávatí všecko,
což jsem koli přikázal vám. A aj,
já * s vámi jsem po všecky dny,
až do skonání světa. Amen.
*Lk.24,50.

1) Řibi kral. z r. 1813: blakupům.

EVANGELIUM

PODĚ

(SEPSÁNÍ S.) MARKA.

KAPITOLA 1.

Jana Křtítele práce i obcování. 9. Křti-
tus Pán přijav křest, poselství své za-
čal, 16. učedníků povolal, 23. a lidem od
dábelsavi i neduhů epomáhal.

Počátek evangelium Ježíše Krista,
Syna Božího:

2. Jakož psáno * jest v prorocích:
tvarť tvou, kterýž připravil cestu
tvou před tebou. *Mal.3,1; 4,5-6. Lk.7,27.

EV. S. MARKA 1.

bloudovými, a pás kožený na bed-
rách jeho, a o jídal kobyly, i s
měd lesní.
Zech.13,4. Mat.11,18. Ot.11,11.12.

7. A kázal, rka: Jde * za mnou
silnější nežli já, kterémuž nejsem
hoděn, sebna se, rozvázati řemén-
ka u obuvi jeho. *Mat.3,11. Lk.3,16.

8. Já * zajisté křtíl jsem bude Du-
chou, ale onť vás křtíť bude vo-
chem svatým.
*Joel.2,28. Mat.3,11. Sk.1,5.

9. I stalo se v těch dnech, přišel
Ježíš z Nazaretu Galilejského, a
pokřtěn jest od Jana v Jordáně.
10. A hned vystoupiv z vody,
užřel nebessa otevřená a Duchu ja-
ko holubici stupujícího na něj.
11. A hlas stal se s nebe: Ty
* jsi ten můj milý Syn, v němž
mi se dobře zalíbilo.
*Mt.3,17. Lk.3,22. Mat.3,17. I Petr.1,17.

12. A i hned ho * Duch vypudil
na poušť. *v.10. Mat.3,16; 4,1. Lk.4,1.
13. I byl tam na poušti * čtyři-
dceť dní, a pokoušen byl od sata-
nu; a byl s zvěří, a anděle při-
sluhoval jemu. *Mat.4,11.
14. Když pak byl vsazen Jan, při-
šel Ježíš do Galilee, káže * evan-
gelium království Božího. *Mat.4,17.

15. A právě: Ze se naplnil * čas,
a přiblížilo se království Boží.
Chíte o pokání, a věřte evange-
lium.
*Gal.4,4. Mat.3,2; 4,17.

16. A chodě podlé moře Galile-
ského, užřel Simona * a Ondřeje
bratra jeho, ani pouštěji síti do
moře, (nebo rybáři byli.)
*Mat.4,15,21. Lk.5,9.10.

17. I řekl jim Ježíš: Podtě za
mnou, a učiním vás rybáře * lidí.
*Ezech.47,10. Lk.5,10.
18. A hned opustivše * síti své,
šli za ním. *Mat.4,20.

19. A poděš * odtud maticko,
užřel Jakuba syna Zebedeova, a
Jana bratra jeho, ani na lodí tvrdí
siti.
*Mat.4,21.

20. A hned povolal jich, A ori
opustivše * otce svého Zebedea na
lodi s pacholký, šli za ním. *Lk.5,31.
21. I * vešli do Kafarnaum. A
hned v sobotu šed do školy, učil
oněstiti.
*Mat.4,18,23. Lk.4,31.

22. I divili se náramně učení je-
ho; nebo učil je, * jako mo ma-
je, a ne jako zákonníci. *Mat.7,28,29.
23. I byl v škole jeich člověk,
maje ducha nečistého. Kterýž
zvolal,
24. Rka: Ach, * což jest tobě do nás,
Ježíši Nazaretský? Přišel o jsi za-

EV. S. MARKA 1.

tratiť nás. Znáť tě, kdo * jsi, že
ten oo Svatý Boží.
*Lk.3,7. Mat.3,9.
o Jan.3,8. *Lk.4,41. o Mark.3,11.

25. I * přimluvil mu Ježíš, rka:
Umkniz a vyjdí z něho. *Lk.4,35.

26. I polomcovav jim duch ne-
čistý a křiče hlasem velikým, vy-
šel z něho.
27. I lekli se všickni, tak že se
lážali mezi sebou, r kouce: I co
jest toto? Jakéž toto * nové uče-
ní, že mocně i tím duchům ne-
čistým o rozkazuje, a * poslou-
chají ho? *Lk.4,38. *Mat.8,9. Lk.4,41.

28. I roznesla se pověst o něm
hned po vsi krajíně Galilejské.
29. A hned vyšedše ze školy, při-
šli do domu Simonova a Ondřejo-
va s Jakubem a s Janem.
30. Simonova pak svegruše le-
zela, majc zimnici. A hned jemu
pověděl o ni.
31. A přistoupiv, pozdvihl ji, ujav
ji za ruku její, a hned přestala ji
zimnice. I posluhovala jim.
32. Večer * pak při západu slun-
ce, nosilť k němu všecky nemocné
i dábelníky. *Mat.8,16. Lk.4,40.

33. A bylo se všecko místo zběho-
ke dveřím.
34. I uzdravoval mnohé zřápené
rozičnými neduhy, a dábelsvi
mnohá vymítal, a nedopouštěl
* mluvití dábílum; nebo znal ho.
*Sk.10,17,18.

35. A přede dnem velmi ráho
vstav, vyšel a odšel na * pusté
místo, a tam o se modlil.
*Lk.4,42. 9k.5,16.

36. I šli za ním Simon i ti, kteříž
s ním byli.
37. A nalezše jej, řekl jemu:
Všickni tě hledají.
38. I dí jim: Podměž * do okol-
ních městeček, abych i tam ká-
zal. Nebo na to jsem přišel.
*Lk.4,43.

39. I kázal v školách jeich ve
vsi Galilei, a dábelsvi vymítal.
40. Tedy přišel k němu malomoc-
ný, prose ho, a klekna před nim,
řekl jemu: Chceš-li, můžeš mne
očistití.
41. Ježíš pak slitovav se, vztláh
rukou, dotekl se ho a řekl jemu:
Chci, buď čist.
42. A když to řekl, hned odstou-
pilo od něho malomocství, a
očistěn jest.
43. I zapovědáv mu * přisně,
hned ho odhly, *k.7,36. Mat.9,9.

44. A řekl mu: Vizíť, abys žádné-
Ježíši Nazaretský? Přišel o jsi za-

mu nic nepravil. Ale jdi, * ukáž se knězi, a obětuj za očistění své to, což prikázal Mojžíš, o na svědecvi proti nim.

45. On pak vyšel, * počal vypravovat mnoho a ohlašovat tu věc, tak že již nemohl Ježíš do města zjevně jít, ale vně na místech pustých byl. I scházeli se k němu odevšad. *k.2,18.

KAPITOLA 2.

Pán Mlakovitého uzdravil, 14. Matouše povolal, 18. učedníků z strany postní i z strany soboty zaslával.

A opět všel do Kafarnaum * po kotikas dnech. I uslyšano jest, že by doma byl. *Mat.9,1.

2. A hned šlo se jich množství, tak že již nemohl se směstknati ani přede dveřmi. I mluvil jim slovo.

3. Tedy * přišli k němu, nesouce šlakem poraženého, kterýž ode čtyř nesen byl. *Mat.9,2. Luk.5,18.

4. A když k němu nemohli přistoupiti pro zástupy, loupali střechu, kdež byl, a proborivše ji, spustili po provazích dolů ložce, na němž ležel šlakem poražený.

5. A vida Ježíš viru jejich, dí šlakem poraženému: Synu, odpočteš se tobě hříchové tvoji.

6. A byli tu někteří z zákonníků, sedíce a myslíce v srdcích svých: 7. Co * tento tak mluví rouhavě? Kdo můž o odpustiti hříchové. Je-
din sám Bůh? *Mat.9,8. Luk.5,21. ož.92,5; 108,8. 10. násl. 12. 43,25.

8. I poznav * Ježíš hned duchem svým, že by tak přemýšlovali sami v sobě, řekl jim: Proč o tom přemýšlujete vsrdcích svých? *Jan.2,25.

9. Co jest snáze: štít šlakem poraženému: Odpouštěš se tobě hříchové, čili říci: Vstaň, vezmi lože své a chod?

10. Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštěti hříchové, *Mat.9,12. Luk.5,24.

11. Toběť pravím: Vstaň, a vezmi lože své, a idi do domu svého.

12. I vsal, a hned, a vzav lože své přede všemi, odšel, tak že se * desili všickni, a chválili Boha, řkouce: Nikdy jsme toho neviděli.

13. I vyšel opět k * moři, a všecken zástup přicházel k němu, i učil je. *Mat.9,9. Luk.5,27.

14. A pomíhoje, uzřel Lévi Alfeova, sedícího na cle. I dí jemu: Pod va mnou. A on vstáv, šel za ním.

KAPITOLA 3.

Křtistu mnohým bidným, 6. nepřekážaje sobě křtiti nepřátel, apomáhal, 13. Avěnatě k vyřátiti práci oddělil, 29. sebe zaslával, 38. a kdo jsou přátelé jeho, ukázal.

I všel opět do školy, a byl tu člověk, maje ruku uschlou.

2. I šetřili ho, uzdravili jej v sobotu, aby ho obžalovali.

3. I řekl tomu člověku, kterýž měl uschlou ruku: Povstaň u prostřed.

4. I dí jim: Sluší-li v sobotu dobře činiti čili zle, život zachovati čili zamordovati? Oni pak mičeli.

5. A když pohledl na ně vukol s hněvem, zarmoutiv se nad tvrdost srdce jejich, řekl člověku: Vztáhni tu ruku svou. I vztáhl, a učiněna jest ta ruka jeho * zdravá jako druhá. *1.Kor.13,9.

6. A vyvšedše * farizeové, hned s Herodiansy drželi rađu proti němu, kteraž by ho zahubili. *Mat.12,14.

7. Ježíš pak odšel s učedlnky svými k moři, a veliké množství od Galilee šlo za ním, i z Judstva.

8. I od Jeruzaléma, i od Idumee, i z Zajordani, i ti, kteříž byli okolo Týru a Sidonu, množství veliké, slyšice, kteraž věci činil, přišli k němu.

9. I rozkázal učedníkům svým, aby loděku * ustavičně nahotově měli pro zástup, aby ho netřskli. *Luk.5,9.

10. Nebo mnohob uzdravoval, tak že naň padali, aby se ho dotýkali, kteřížkoli měli neduh.

11. A duchové nečistí, jakž ho zazřeh, padali před ním * křičeli, řkouce: Ty jsi o ten Syn Boží! *Luk.4,41. Sk.16,17. *Mat.13,57.

12. Ale on velmi jim * přimlouval, aby ho nezejrovávali. *k.1,25. Mat.12,18.

13. I vstoupil na horu, a * povolal k sobě těch, kteříž se jemu ovidělo: i přišli k němu. *k.6,7. Mat.10,1. Luk.6,12. ejan.16,16. I Kor.4,7.

14. I ustanovil jich dvanáct, aby s ním byli, a aby je posílal kázat, i přišli k němu. *Mat.10,2. ejan.16,16. I Kor.4,7.

15. A aby měl moc uzdravovati nemocí a vymítati ďábelství: 16. Simona. * jemuž dal jméno Petr, *Mat.10,2. ejan.14,22.

17. A Jakuba Zebedeova, a Jana

bratra Jakubova, (a dal jim jméno Boanerges, to jest synové hromovi.)

18. A Ondřeje, a Filipa, a Bartoloměje, a Matouše, a Tomáše, a Jakuba Kanantského, *k.2,14.

19. A Jidáše * Iskariotského, kterýž i zradil jej. I šli s ním domů. *Mat.26,14.

20. A opět šel se zástup, tak že nemohl ani * chleba pojesti. *k.6,81.

21. A slyšavše o tom přibuzni jeho, přišli, aby jej vzali; nebo pravili, že by se smyslem pomínil.

22. Zákonníci pak, kteříž byli přišli z Jeruzaléma, * pravili, že Belzebuba má, a že v knížeti ďábelském vymítá ďáblu. *Mat.9,34; 12,24. Luk.11,15. Jan.7,30; 8,48; 9,20.

23. A povolav jich, mluvil k nim v podobenstvích: * Kterak může satan satana vymítati? *Mat.12,25.

24. A jestliže * království v sobě se rozdvoji, nemůže státi královstvím to. *Luk.11,17.

25. A rozdvoji-li se dům proti sobě, nebude moci dům ten státi.

26. Tak jestliže povstál satan sám proti sobě, a rozdvojen jest, nemůže státi, ale konec bůž.

27. Žádný nemůže nádobi * silněho, vejša do domu jeho, rozebrati, leč by prvé o silného toho svázal: a tehdyť dům jeho zloupí. *Mat.12,29. eKol.2,15.

28. Amen pravím vám, že všickni hříchové * odpustití budou synům lidským, i rouhání, jimž by se rouhal. *1IV. M.19,80. I Sam.2,12. Mat.12,31. Luk.12,10. I Jan.5,16.

29. Ale kdo by se * rouhal proti Duchu svatému, nemá odpouštění na věky, ale hoden jest věčného odsouzení. *Zid.6,6; 10,96.

30. Nebo pravili: Duchu nečistěho má.

31. Tehdy přišli bratři * a matka jeho, a stojíce vně, poslali k němu, aby ho vyvolal. *Mat.13,46. Luk.6,19.

32. A seděl okolo něho zástup. I řekl jemu: Ai, matka tvá a bratři tvoji vně hledají těbe.

33. Ale on odpověděl jim, řka: Kdo jest matka má a bratři moji? Sebe sedící, řekl: Ai. * matka má a bratři moji. *Mat.12,49. Jan.14,14. Zid.9,11.

35. Nebo kdož by koli * činil vůli

košť drobtů vzali? I řkou jemu: Sedm.

21. I řekl jim: Kterakž nerozumíte? 22. I přišel do Betsaidy, a přivedl k němu slepého, prosíce ho, aby se ho dotekl.

23. I * ujav toho slepého za ruku, vyvedl jej ven z městečka, a plinuv na oči jeho, a vloživ na něj ruce, otázal se ho, viděl-li by co. *K. 7, 32. 33. Jan 9, 6.

24. A on pohleděv zhůru, řekl: Znamenám lidi; nebo vidím, že chodí jako stromové.

25. Potom opět vložil ruce na oči jeho, a kázal mu hleděti zhůru. I uzdraven jest, tak že i zdučka jasně viděl všecky.

26. I odeslal jej do domu jeho, řka: Amž do toho městečka chod, aniž komu z městečka * prav.

27. Tedy vyšel Ježíš a učedníci jeho do městeček Cesaree Filipovy. I na cestě lázal se učedníků svých, řka jim: Kým mne praví býti lidé?

28. Kterž odpověděli: * Janem Křtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak jedním z proroků. *K. 14, 2.

29. Tedy on řekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv Petr, řekl jemu: * Ty jsi Kristus. *Mat. 16, 16. Jan 6, 69.

30. I přikázal jim s pohrůžkou, aby o něm žádnému nepravili.

31. I počal učiti je, že * Syn člověka musí mnoho trpěti, a potupen býti od starších a předních kněžů a zákonníků, a zabit býti, a ve třech dnech z mrtvých vstáti. *K. 9, 31; 10, 33. Mat. 16, 21.

32. A zjevně to slovo mluvil. Protož chytiv jej Petr, počal mu domlouvati.

33. Kterýžto obrátiv se, a pohleděv na učedníky své, přimluvil Petrovi, řka: Jdiž za mnou, satane; nebo nechápáš, co jest Bůžeho, ale ců lidského. *Mat. 16, 19, 22.

34. A svolav zástup s učedníky svými, řekl jim: * Chcete-li kdo za mnou přijiti, zapří sebe sám, a vezmí kříž svůj, a následuj mne. *Mat. 10, 38. Luk. 9, 23. Jan 12, 26.

35. Nebo chtěli-li by * kdo duši svou zachovati, ztratí ji; pakli by kdo ztratil duši, svou pro mne a pro evangelium, tentž ji zachová. *Mat. 10, 39; 16, 25.

36. Nebo * co prospěje člověku, i) Biblii kral. s r. 1619: biakupě.

o Synu člověka, že musí mnoho trpěti, a za nic položen býti. *K. 8, 31. Mat. 16, 21; 17, 22.

13. Ale * pravím vám, že i Eliáš přišel, i učilni mu, což chtěli, jakož psáno jest o něm. *Mat. 17, 14; 17, 10. Mat. Luk. 11, 17.

14. Tedy * přišel k učedníkům, uzřel zástup veliký okolo nich, a zákoníky, an se hádají s nimi. *Luk. 9, 37.

15. A hned všecken zástup uzřev jej, ulekli se; a zběhše se, přivítali ho.

16. I otázal se zákoníků: Co se hádáte spolu? 17. A odpovídaje jeden z zástupů, řekl: Mistře, přivedl jsem syna svého k tobě, kterýž má ducha nečného.

18. Ten kdýkoli jej pochopi, * lomcuje jim, a on se slimi, a škřípi zuby svými, a svadne. I řekl jsem učedníkům tvým, aby jej vyvrhli, ale nemohli. *K. 30.

19. A on odpovídaje jemu, řekl: O národe * nevěrný. Ale dokudž s vámi budu? A dokudž vás trpěti budu? Přiveďte jej ke mně. *Mat. 17, 17.

20. I přivedli ho k němu. A jakž jej uzřel, hned nim duch * lomcoval; a padna na zemi, válel se a slimi. *K. 11, 26.

21. I otázal se otce jeho: Dávno-li se jemu to stalo? A on řekl: Od dětinství.

22. A často jim metal i na oheň i do vody, aby jej zahubil. Ale můžeš-li co, spomoz nám, situje se nad námi.

23. A Ježíš řekl jemu: Můžeš-li tomu věřiti? * všeckoť jest možné věřícimu. *Mat. 17, 20. Luk. 17, 6. Říp. 4, 19.

24. A i hned zvolav otce mládence toho s slzami, řekl: * Věřím, Pane, spomoz nedověřímé. *K. 4, 40.

25. Uřev pak Ježíš, že se zbíhá zástup, přimluvil duchu tomu nečistému, řka jemu: Duchu němý a hluchý, já tobě prikazuji, vyjdi z něho, a nevrháš více do něho.

26. Tedy křiče a vřel jim lomcuj, vyšel. I učiněn jest jako mrtvý, tak že mnozí pravili, že umřel.

27. Ale Ježíš ujav jej za ruku, pozdvihl ho. I vstal. 28. A kdýž všel do domu, učedníci jeho otázali se ho soukromi: Proč jsme my ho nemohli vyvrcti? 29. I řekl jim: * Toto pokolení ni jakž neměň vyvíti, jediné skrze modlitbu a půst. *Jan 16, 24. 1. Jan 5, 14.

30. A jdouce odtud, šli spolu skrze Galilei, ale nechtl, aby kdo věděl. 31. Nebo učil učedníky své, a pravil jim: Že Syn * člověka dán bude v ruce lidské, a zamordujit jne, ale zamordován jsa, třetího dne z mrtvých vstane. *K. 8, 31. Mat. 16, 21; 17, 22.

32. Oni pak nesrozuměli tomu přovědění, a však ostýchali se ho obžati. 33. I přišel do Kafarnaum, a v domě byv, otázal se jich: Co jste na cestě mezi sebou rozjímali? 34. Ale oni mlkli. Nebo hádali se byli na cestě mezi sebou, * kdo by z nich byl větší. *Mat. 18, 1.

35. A posadiv se, zavolal dvanácti, a dť jim: * Chcete-li kdo první býti, budeť ze všech nejposlednější, a všech služebník. *K. 10, 43. Mat. 20, 26.

36. A vzav pacholátko, postavil je u prostřed nich, a vzav je * na lokty, řekl jim: 37. Kdož by koli * jedno z takových pacholátek přijal ve jménu mém, mnem přijímá; a kdož by vzal pacholátek, přijal ve jménu mého, kterýž nechodí s námi; i bránili jsme mu, proto že s námi nechodí. *Mat. 7, 22.

38. Ježíš pak řekl: Nebráňtež mu. Neboť * není žádného, kteříž by divy činli ve jménu mém, aby mohl snadně zle mluvit o mně. *Kor. 12, 3.

39. Nebo * kdož není proti nám, s námiť jest. *Mat. 12, 30.

40. Nebo * kdož není proti nám, s námiť jest. *Mat. 12, 30.

41. Kdož by koli * zajisté dal vám pít číši vody ve jménu mém, proto že jste Kristovi, amen pravím vám, neztratíť nikoli odplaty své. *Mat. 10, 42; 25, 40.

42. A kdož by koli pohoršil jednoho z těchto malických, věřících ve mne, mnohem by mu lépe bylo, aby byl zavěšen na hrdlo jeho žerňov mlynský a vržen byl do moře.

43. A horšila-li by tě ruka tvá, utmí ji. Lépeť jest tobě bezruké, nežli ruce dvě, kteréž ztratil.

44. Kdež * červ jejích neumírá, a oheň nehase. *K. 9, 44.

45. A pakli * noha tvá horšila by tě, utmí ji. Lépeť jest tobě kulnhaté, nežli nohy dvě, kteréž ztratil, a v něm vjiti do života, nežli obě

48. neze majicimu uvřzenu býti do pektla, v ten oheň neuhasiitelný, *Mat.18,8. oheň nehasne. 46. Kdež červ jejích neumírá, a šilo, vylup by tě * oko tvé hor- jednookému vjíti do království Božího, nežli obě oči majicimu uvřzenu býti do obné pekelného, 48. Kdež červ jejích neumírá, a oheň nehasne. 49. Nebo každý ohněm bude so- len, a všelika * obět soli bude osolena. 50. Dobráť jest * sůl. Pakli sůl bude neslaná, čím ji osolíte? Mějte sůl sami v sobě, * a pokoj mějte mezi sebou. *Mat.5,13. Luk.14,34. *Lk.12,18. Kol.4,6. *Zach.8,21. Žid.12,14.

KAPITOLA 10.

Zeny propštění; 13. dítek ode Pána př- ěnka; 23. bonatých do nebo těžké vchá- zení; 38. stavy světa žádostných učed- níků pokore poučeni, 46. a stepého v Je- richa uzdraveni.

A vstav odttud, * přišel do kon- čin Judských skrze krajinu za Jor- dánem ležící. I sešel se k němu zase zástupové, a jakž obyčej měl, 2. Tedy přístoupivše farizeové, otázali se ho: * Slušili muži pro- pustiti ženu? pokoušeje ho.

3. On pak odpovídaje, řekl jim: Co vám přikázal Mojiš? 4. Kterž řekl: * Mojiš dopustil listek rozloučení napsati a pro- pustiti. * v. M. 24,1. Jer. 31. Mat. 19,9-51. 5. I odpověděv Ježiš, řekl jim: Pro tvrdost srdce vašeho napsal vám to přikázání. 6. Ale * od počátku stvoření muže a ženu učinil je Bůh. * 1. M. 1,27. 7. Protoť * opustí člověk olce svého i matku, a přidržeti se bu- de ženy své. * 1. M. 2,24. Šr. 5,31. 8. I budou ti dva * jedno tělo.

9. Protož což Bůh spojil, * člo- věk nerozlučuj. * Mat. 10,6. 1. Kor. 7,10,11. 10. A v domě opět učedníci je- ho otázali se ho o též věci. 11. I dí jim: * Kdož by kolí pro- pustil manželku svou a jinou po- jaj, cizoložj proti ní.

12. A jestliže by zena propustila muže svého a za jiného se vdala, cizoložj. *Mat. 5,32. 19,9. Luk. 16,18. 13. Tedy * přinášeli k němu dítky, aby se jich dotýkal. Ale učedníci přimlouvali těm, kterž je nesli. 14. To viděv Ježiš, nelibě to nesl, a řekl jim: Nechte * dítek jiti ke mně, a nebraňte jim, nebo tak- o výčť jest království Boží. *Mat. 19,14. Amen pravím vám: Kdož by koli nepřijal království Božího * jako dítě, nikoliť do něho ne- vejde. *Mat. 18,3. 16. A bera je na locky své, a vzkládaje na ně ruce, požehnáni jim dával. 17. Potom když vyšel na cestu, přiběhl jeden, a poklekná před ním, otázal se ho: Mistrě * dobrý, co učiním, abych života věčného dědičně došel? *Mat. 19,16. Luk. 18,18. 18. I řekl mu Ježiš: Co * mne nazýváš dobrým? O Žádný není dobrý, než jediný Bůh. *Tan. 5,40. 41. 43. *Mat. 19,17. 19. Přikázání umíš: * Nezcizlo- žíš, nezbáješ, neukradneš, nevy- dáš falešného svědectví, neokla- máš, ctí olce svého i matku. 20. A on odpověděv, řekl jemu: Mistrě, toho všeho jsem ostříhal od své mladosti. 21. Tedy Ježiš pohleděv na něj, za- miloval ho, a řekl jemu: Jednohoť se nedostává. Jdi, a cožkoli máš, prodej, a dej chudým, a budeš mě mně, vezma o kříž. *Mat. 19,29. Luk. 12,33. 16,9. *Mat. 10,98. Luk. 9,29. 22. On pak zarmoutiv se pro to slovo, odšel, truchliv jsa: nebo měl mnohá zboží. 23. A pohleděv vůkol Ježiš, dí učedníkům svým: Jak * ncsnad- ně ti, kterž státek mají, vejdou do království Božího. *Job 31,24. Přjal. 11,28. 24. Tedy učedníci užasli se zaše těmi řečmi jeho. Ježiš pak zase odpověděv, dí jim: Synáčkové, kterak ncsnadné jest * doulatiřím v statek do království Božího vjíti. *Z. 69,11. 25. Snaze * jest velbloudu skrze jehelní ucho projíti, nežli bohatě- mu vjíti do království Božího. *Mat. 19,24. Luk. 18,25. 26. Oni pak více se děsili, řkou- ce mezi sebou: I kdož může spa- sen býti? 27. A pohleděv na ně Ježiš, dí: U lidíť jest nemožné, ale ne u

Boha; nebo * u Boha všechno mož- né jest. Jer. 32,17. 27. Zach. 8,6. Luk. 1,37. *Job. 42,2. 28. I počal Petr mluviti k němu: Aj, my opustili jsme * všecko, a šli jsme za tebou. *Mat. 4,20; 19,27. 29. Odpověděv pak Ježiš, řekl: Amen pravím vám, žádného není, ješto by opustil dům, neb bratři, neb manželtu, neb dítky, neb roli pro mně, a pro evangelium. 30. Aby neval stokrát tolik nyní protivestivim, a v budoucím vě- ku život věčný. 31. Mnoziť pak * první budou poslední, a poslední prvni. *Mat. 19,30. 32. Byli pak na cestě, idouce * do Jeruzalema, a Ježiš šel na- před. I byli předěsni, a idouce za ním, báli se. Tedy pojav opět dvanácté, počal jim praviti, co se jemu má státi. *Mat. 20,17. Luk. 18,31. 33. řka: * Aj, vstupujeme do Je- ruzelema, a Syn člověka vydán bude předním kněžím) a zákon- níkům, i odsoudi jej na smrt, a vydá jej poháním. *Lk. 18,31. *Mat. 16,21; 17,22. Luk. 9,22. Jan. 18,22. 34. Kteržto posmívati se budou jemu, a ubíjej ho, a upijí i za- bíjí jej, ale třetio dne z mrtvých vstane. 35. Tedy * přístoupili k němu Ja- kub a Jan, synové Zebedcovi, řkouce: Mistrě, chceme, zať by- chom kolt prosili tebe, abys uč- nil nám. 36. On pak řekl jim: Co chcete, abych vám učinil? 37. I řekl jemu: Dej nám, aby- chom jeden na pravici tvé a dru- hý na levici tvé seděti v slávě tvé. 38. Ježiš pak řekl jim: Nevíte, začť prosíte. Můžete-li píti kajíč, kterž já piji, a o křtiti se křtem, kterýmž já se křtím? *Mat. 20,20. 39. A oni řekl jemu: Můžeme. Ježiš pak řekl jim: Kalich za- jistě, kterž já piji, píti budete, a křtem, kterýmž já se křtím, křtiti budete. 40. Ale seděti na pravici mé neb na levici mé, není má věc dáti, ale kterýmž připraveno jest. 41. A uslyšavše to deset, * počali se hněvati na Jakuba a na Jana. *Mat. 20,24. Luk. 22,29. *Mat. 20,24. Luk. 22,29. *Mat. 20,24. Luk. 22,29. 42. Ale Ježiš povolav jich, řekl

jim: Víte, * že ti, kterž sobě zali- bují vládnouti nad národy, pa- nujiť nad nimi; a kterž velicí u nich jsou, moc provozují nad ni- mi. *Mat. 20,25. Luk. 22,25. 43. Ne takť bude mezi vámi. Ale kdožkoli chtěl by mezi vámi býti veliký, buďť váš služebníč. 44. A kdožkoli * z vás chtěl by býti předni, buďť služebníč všech. *E. 9,35. 1. Petr. 5,3. 45. Nebo * i Syn člověka nepři- šel, aby mu sloužil, ale o aby sloužil, a aby dal duši ** svou na co vykoupění za mnohé. *Mat. 20,28. *Jan. 13,14. *E. 1,7. *Ev. 10,45. 46. Tedy přišli do Jericha, a když vycházel on z Jericha, i učedníci jeho a zástup mnohý. Tímeův syn, Bartimeus slepý, seděl podlé ces- ty, žebře. 47. A když uslyšel, že by byl Ježiš Nazaretský, počal volati a říci: 48. Tedy zastaviv se Ježiš, kázal ho zavolati. I zavolali tobo slep- ho, řkouce jemu: Dobré myslí bud, vstaň, volá ťe. 49. On pak povrř plášť svůj, a zchopil se, šel k Ježišovi. 50. On pak povrř Ježiš, dí jemu: Co chceš, ať učiním? A slepý řekl je- mu: Mistrě, * ať vidím. *Mat. 20,32. 51. I odpověděv Ježiš, a hned pro- vira tvá tě uzdravila. A hned pro- hlédli, a šel cestou za Ježišem.

KAPITOLA 11.

Pán jeli na oslátku; 12. říku zlořeči; 15. chrám vyčistí; 22. k víře a modlitbě na- pomenu; 29. otázkou farizeů opětně za- vrhl.

A když se přiblížili k Jeruzalému a Betfagi i Betany při hoře Olivet- ské, poslal dva z učedníků svých. 2. A řekl jim: Jděte do městečka, kterž proti vám jest, a hned ve- jdouce tam, naleznete oslátko při- vázané, na kterémž nřidány z lidí neseděti. Odvřizte, přiveďte. 3. A řekl-ťit by vám kdo: Co to činite? řcete: Ze ho Pán * potřé- buje. A hned je pošle sem. *Mat. 21,3. 4. I odesli, a nalezli oslátko při- vázané vne u dveři na rozcestí. I odvázali je. 5. Tedy někteří z řčch, kterž tu stáli, řekl jim: Co činite, odvázu- jice oslátko?

54. jim byl pověděl. I připravili be-
 17. Když pak byl * večer, přišel
 se dvanácti. *Mat.26.20. Luk.22.14.
 18. A když seděli za stolem a
 jedli, řekl Ježíš: Amen * pravím
 vám, že jeden z vás mně zradí,
 kterýž jsi se mnou. *Z.41.10. Mat.26.21.
 Luk.22.22. Jan.13.21. Sk.1.16.
 19. A oni se počali rmutovati, a
 praviti jemu jeden každý ob-
 zvláštně: Zdáli já jsem? A jiný:
 Zdáli já?
 20. On pak odpověděl, řekl jim:
 Jeden ze dvanácti, kterýž omáčvá
 se mnou v mise.
 21. Syn zajisté člověka jde, ja-
 kož psáno o něm, ale běda člo-
 věku tomu, skrze něhož Syn člo-
 věka bude zrazen. Dobré by bylo
 jemu, aby se byl nenarodil člověk
 ten.
 22. A když oni jedli, * vzav Je-
 žíš chléb, a dobrořečiv, lámal a
 dával jim, řka: Vezměte, jezte, to
 jest tělo mé.
 *Mat.26.26. Luk.22.19. I Kor.11.23.
 23. A vzav kelich, a díky učiniv,
 dal jim. A pili z něho všickni.
 24. I řekl jim: To jest krev má
 smlouvy té nové, kteráž se za
 mnohé vylévá.
 25. Amen pravím vám, žeť již
 více nikoli nebudu píti z plodu
 vinného kořene, až do onoho dne,
 když jej píti budu nový v králov-
 ství Božího.
 26. A sezpívavše písničku, * vyšli
 na horu Olivetskou.
 *Mat.26.30. Luk.22.39. Jan.18.1.
 27. Potom řekl jim Ježíš: Všickni
 vy zhoršíte se nade mnou této
 noci. Nebo psáno jest: Biti * budu
 pasýře, a rozprchnou se ovce.
 *Zach.13.7. Jan.18.5.
 28. Ale když * z mrtvých vstanu,
 předejdů vás do Galilee. *Mat.26.32.
 29. Tedy Petr řekl * jemu: Byť
 se pak všickni zhoršíli, ale já nic.
 *Jan.18.9.
 30. I řekl * jemu Ježíš: Amen
 pravím tobě, že dnes této noci,
 prvé než kohout po dvakrát za-
 zpívá, třikrát mne zapříše.
 *Mat.26.34. Luk.22.34. Jan.18.9.
 31. On pak mnohem více mluvil:
 Býchť pak měl s tebou i umříti,
 nikoliv nezapřímí tebe. A takž také
 i všickni mluvili.
 32. I * přišli na místo, kterémuz
 jméno Getsemany. Tedy řekl u-
 činíkům svým: Sedíte tulo, až
 se pomodlím. *Mat.26.36. Luk.22.39.
 33. A pojav s sebou Petra a Ja-

kuba a Jana, počal se lekati a
 velmi teskliv býti.
 34. I dí jim: * Smutnáť jest duše
 má až k smrti. Pockejtež tulo a
 bděte.
 35. A poodšel maličko, * padl na
 zemi a modlil se, aby bylo-li by
 možné, odesla od něho hodina ta.
 *Luk.22.41.
 36. I řekl: Abba, Otče, * všecko
 jest možné tobě. Přeměs kalich
 tento ode mne, ale však o ne,
 což já chci, ale co ty. *K.10.37.
 Luk.1.32.37. *Mat.26.39. Jan.6.38.
 37. I přišel a nalezl je, ani spí.
 I řekl Petrovi: Simone, spíš? Ne-
 moh-lis jediné hodiny bdíti?
 38. Bděte * a modlíte se, abyste
 nevěšili v pokušení. Duchť o za-
 jisté hotov jest, ale tělo nemocno.
 *Mat.26.41. Luk.22.46. *Gal.5.17.
 39. A opět odšel, modlil se, až
 slova mluvě.
 40. A navrátil se, nalezl je, ani
 opět spí, (nebo oči jejich byly ob-
 tíženy), aniž věděli, co by jemu
 odpověděli.
 41. I přišel po třetí, a řekl jim:
 Spětež již * a odpočívajte; dostiť
 jest. Přišlať ta hodina; aj, Syna
 člověka zrazují v ruce hříšných.
 *Mat.26.45.
 42. Vstaňte, * podíme. Aj, kterýž
 mne zrazuje, blízkof jest. *Jan.14.31.
 43. A hned, když on ještě mluvil,
 přišel * Jidáš, kterýž byl jeden
 ze dvanácti, a s ním zástup ve-
 líký s meči a s kyjmi, od před-
 ních kněžů a od zákonníků a
 starších.
 44. Zrádce pak jeho byl jim dal
 znamení, řka: Kteréhožkoli po-
 líbím, tenť jest; jímětež ho, a vedte
 opatrně.
 45. A přišed, hned přistoupiv k
 němu, řekl: Mistře, * Mistrě, a
 políbil ho.
 46. Tedy oni vztáhli naň ruce
 své, a jali jej.
 47. Jeden pak z těch, kteříž tu
 okolo stáli, * vytřh meč, uderil
 služebníka nejvyššího kněze, a
 utal jemu ucho.
 *Mat.26.51. Luk.22.50. Jan.18.10.36.
 48. I odpověděl Ježíš, řekl jim:
 Jako na lotra vyšli jste s meči a
 s kyjmi, abyste mne jali?
 49. Na každý den býval jsem u
 vás, uče v chrámě, a nejali jste
 mně. Ale * aby se naplnila písma.
 *Z.22.7. *Ez.10.12. *Is.53.12. *Mat.26.53.
 Luk.22.53.59.
 1) Biblí kral. z r. 1618: blakupd. -
 2) blakupovz.

55. přišla jedna z děvek nejvyššího
 kněze. *Mat.26.69. Luk.22.55. Jan.18.17.
 67. A ukeřši Petra, an se ohřívá,
 a popatřivši naň, dí: I ty s Ježí-
 sem Nazaretským byl jsi.
 68. Ale on zapřel, řka: Aníž vím,
 ani nerozumím, co ty pravíš. I vyšel
 ven před síň, a kohout zazpíval.
 69. Tedy děvka, * ukeřšivši jej
 opět, počala praviti těm, kteříž tu
 okolo stáli, že tento z nich jest.
 *Mat.26.71. Luk.22.58. Jan.18.25.
 70. A on opět zapřel. A po malé
 chvíli opět ti, kteříž tu stáli, řekli
 Petrovi: Jistě z nich jsi, nebo i
 Galilejský jsi, i řeč tvá podobná
 jest.
 71. On pak počal se prokínati a
 prisahati: Neznám člověka toho,
 o němž pravíte.
 72. A hned po druhé kohout za-
 zpíval. I * rozpomenul se Petr na
 slovo, kteréž byl řekl jemu Ježíš:
 Že prvé než kohout dvakrát za-
 zpívá, třikrát mne zapříše. A vy-
 šed, plakal.
 *Mat.26.75. Luk.22.64. Jan.18.27.
 KAPITOLA 15.
 Pán Pliátovi vydan, 15. odoznen, 16. ko-
 rnuován, 19. uplivan, 20. posmivan, 21. a
 ukřivan a umreen, 23. Dívové 24. a
 pohřb.
 A hned * ráno, o uradivše se
 přední kněží²⁾ s staršími a s zá-
 konníky i se vším shromážděním
 svazavše Ježíše, vedli jej a dali
 Pliátovi. *Mat.27.1. Luk.22.66. *Z.3.3.
 2. I otázal se ho Pliát: Ty-li jsi
 ten král * Židovský? A on odpo-
 věděl, řekl jemu: Ty pravíš.
 *Luk.23.3. Jan.18.33.
 3. I žalovali na něj přední kně-
 ži³⁾ mnoho. On pak nic neod-
 povídal.
 4. Tedy Pliát otázal se ho opět,
 řka: Nic * neodpovídáš? Hle, jak
 mnoho proti tobě svědčí. *Mat.27.19.
 5. Ale Ježíš předece nic neodpo-
 věděl, tak že se podivil Pliát.
 6. V svatek pak * propouštíval
 jím jednoho z vězňů, za kteréhož
 by koli prosili.
 *Mat.27.15. Luk.23.17. Jan.18.39.
 7. I byl jeden, kterýž sloužil Bara-
 báš, s svatlivými v vězení, kteříž
 v svadě vraždy byli spáčali.
 8. A zvolav zástup, počal prositi,
 aby učinil, jakož jim vzdýcky či-
 nival.
 9. Pliát pak odpověděl jim, řka:
 1) Biblí kral. z r. 1618: blakupovz. -
 2) blakupové. - 3) blakupgáv.

Chcete-li, propustím vám * krále Židovského? *Jan 19, 89.
 10. (Nebo věděli, že jej z závěsti vydali přední kněží?)
 11. Ale * přední kněží? ponukli zástupu, aby jim raději propustil Barabáše. *Mat 27, 20. Luk 23, 18. Jan 18, 40.
 12. A Pilát * odpovídal, řekl jim zase: Což pak chcete, ať učiním tomu, kteréhož krátím Židovským nazýváte? *Jan 18, 39.
 13. A oni opět zvolali: Ukřižuj ho.
 14. A Pilát pravil jim: I co zleho učinil? Oni pak více volali: Ukřižuj ho.
 15. Tedy Pilát, chtěl lidu dosti učiniti, pustil * jim Barabáše, a dal jim Ježíše ubíčováného, aby byl ukřižován. *Mat 27, 26. Luk 23, 25.
 16. Zlodníci * pak uvedli jej vnitř do síně, do rathouzu, a svolali všecko zběh. *Mat 27, 27. Jan 19, 1. n. 4.
 17. I oblékli jej v šarlat, a korunu zpletše z trní, vložili naň.
 18. I počali ho pozdravovati: Zdráv buď, králi Židovský.
 19. A bil hlavu jeho třtinou, a plil na něj, a sklánějce kolena, klaněl se jemu.
 20. A když se jemu * naposmívali, světkli s něho šarlat, a oblékli jej v roucho jeho vlnatí. I vedli jej, aby ho ukřižovali. *Mat 27, 31.
 21. I * přinutili nějakého Šimona Cyrenského, pomíjejícího (kterýž šel z pole, otce Alexandrova a Rufova,) aby nesl kříž jeho. *Mat 27, 32.
 22. I vedli jej až na místo * Golgota, to jest, (vložil-li by.) po-pravné místo. *Mat 27, 33. Luk 23, 33.
 23. I dávali mu pítí víno s mirrou, ale on nepřijal.
 24. A ukřižovavše jej, * rozdělili roucha jeho, mečce o ně los, kdo by co vzíti měl. *Mat 27, 35. Jan 19, 23.
 25. A byla hodina třetí, když ho ukřižovali.
 26. A byl * nápis viny jeho napsán: Král Židovský. *Mat 27, 37.
 27. Ukřižovali také s ním dva lohy, jednoho na pravici, a druhého na levici jeho.
 28. I naplněno jest písmo, * řkoucí: A s nepravými počten jest. *Is 53, 12. Luk 22, 37.
 29. A křtěž * chodili mimo něj, rouhali se jemu, o potkávající hlavami svými, a říkajíce: Haha, tělo Jozcfovi.
 1) Biblii kral. s r. 1613: biskupové.

46. I * koupiv plátna, a snáv ho, obvinul v plátno, a položil do hrobu, kterýž byl vytesán z skály, a přiváhl kámen ke dveřím hrobovým. *Mat 27, 59. Luk 23, 53.
 47. Ale * Maria Magdaléna a Maria Jozosova divaly se, kde by byl položen. *Mat 27, 61.
 KAPITOLA 16.
 Anděl ženám o zkrámení Pláně svéděl. *Pán se svým ukazoval, 14. s u víře je, aspraviv, 15. I na všecken svět vyslav, 18. na nebe vstoupil.
 A když pominula sobota, Maria Magdaléna a Maria Jakubova a Salome * nakoupily o vonných věcí, aby přijdouce, pomazaly * Ježíše. *Luk 34, 1. *Mat 28, 1.
 2. Protož velmi * ráno v první den po sobotě přišly k hrobu, an již slunce vzešlo. *Z. 5, 4. Dan 6, 10.
 3. I pravily vespolek: Kdo nám odvájí kámen ode dveří hrobových? (A vzhlédše, uztylej odválený kámen.) Byl zajisté veliky velmi.
 4. A všedše do hrobu, uztylej mládence, * an sedí na pravici, oděného rouchem bílým. *Mat 28, 3, 5.
 5. On pak řekl jim: Nebojte se, Ježíše hleďte Nazaretského, toho ukřižovaného. Vstať jest, není ho tu; ať, místo, kdež jej byli položili.
 6. Ale jděte, povězte učedníkům jeho i Petrovi, žeť vás předejde do Galilee. Tam jej uztylej, jakž * pověděl vám. *Mat 28, 9, 10.
 7. A když již byl večer, (že byl den připravování, to jest před socestná osoba úřadná, kterýž také očekával království Božího, smlel Ježíšovo. *Mat 27, 57. Luk 23, 50. Jan 19, 39.
 44. Pilát pak podivil se, již-li by umřel. A povolav centuriona, otázal se ho, dávnoli je umřel.
 45. A zvěděv od centuriona, dal tělo Jozcfovi.
 1) Biblii kral. s r. 1613: biskupové.

9. Vstav pak Ježíš z mrtvých ráno v neděli, ukázal se * nejprv Marii Magdaléne, o z níž byl vyvrhl sedm ďáblů. *Jan 20, 14, 16, 18. *Luk 8, 2.
 10. Ona pak šedši, zvěstovala těm, kteříž s ním bývali, i kalcitím a pláčicím.
 11. A oni slyšavše, že by živ byl, a vidin od ni, nevěřili.
 12. Potom pak * dvěma z nich Jdoucím ukázal se v jiné způsobě, když šli přes pole. *Luk 24, 13.
 13. A ti šedše, pověděli jiným. Ani těm nevěřili.
 14. Potom * sedícím spolu jednáci ukázal se, a o trestal nedověru jejich a tvrdost srdce, že těm, kteříž jej viděli vzkříšeného, nevěřili. *Luk 24, 25, 26, 28, 36. Jan 20, 19.
 15. A řekl jim: * Jdouce po všem světě, kažte evangelium o všemu stvoření. *Mat 28, 19.
 16. Kdož uvěří a * pokřtí se, spasen bude; kdož pak o neuvěří, budeť zatracen. *Sk 2, 38, 41. *Jan 3, 36, 39; 12, 48.
 17. Znamená pak ti, kteříž uvěří, tato máti budou: Ve * jménu mém * dábly budou vymítati, jazyky o novým mluvíti, *Luk 10, 17. *Sk 2, 34, 35.
 18. Hady * bráti, a jestliže by o jedovatého pili, nikoliž jim neuškodí; na nemocné o ruce vzládati budou, a dobře se mifi budou. *Sk 28, 5. *Sk 19, 9.
 19. Když pak jim odmívil Pán, zhrůu * vzat jest do nebe, o a sedí na pravici Boží. *Luk 24, 31. *Sk 1, 9. *Sk 1, 10, 11.
 20. A oni vyšedše, kázali všudy, a Pán jim pomáhal, a slov jejich potvrzoval činěním divu.

EVANGELIUM
 PODLE
 (SEPSÁNÍ S.) LUKÁŠE.

KAPITOLA 1.
 2. Jakž nám * vydali ti, kteříž od počátku sami viděli, a služebníci toho Slova byli: *Jan 1, 1. *Luk 2, 2.
 3. Vidělo * se i mně, kterýž jsem toho všeho pravě povědomosti z gruntu bedlivě došel, tobě pořádně vypravování těch * věcí, kterých u nás jisté jsou. *Sk 1, 1. n. 4, 20. Teofilé,